

24 AUGUSTUS 2016

Aldino Kiesel, onze Generale Overste, vroeg ons een dag te zoeken om stil te staan bij het feit, dat de Nederlandse Provincie van de Oblaten zou worden opgeheven en verder zou gaan als een communiteit onder het Generaal Bestuur. We hebben dit met twee handen aangegrepen. Vanaf het begin was ons duidelijk, dat we het dan wel wilden vieren samen met onze Salesiaanse Familie. Er werden uitnodigingen verstuurd, ook naar onze medebroeders Lewis Fiorelli, Mark Mealey en Konrad Esser, die een rol hebben gespeeld in het hele proces naar voltooiing. De paters Martin van de Avoird en Jan van Antwerpen vertegenwoordigden de missies van respectievelijk Zuidwest Afrika en Brazilië. Ze waren op dat moment in Nederland in verband met een welverdiende vakantie.

Zo werd 24 augustus een dag om stil te staan. Na de koffie met gebak en het welkomstwoord van Kees Jongeneelen sprak pater Kiesel namens heel de congregatie zijn dank uit voor 79 jaar Nederlandse Provincie. Met name voor het grote aantal missionarissen, die zijn uitgezonden naar Zuid-Afrika, Namibië en Brazilië en ook voor de genereuze financiële steun, die onze Provincie steeds heeft gegeven aan projecten van Oblaten in de Derde Wereld. Pater Lewis Fiorelli stond op zijn eigen beminnelijke wijze stil bij het adagium van de Oblaten: *Tenui nec dimittam*, een gezegde uit het Hooglied, dat staat voor onze verbondenheid met God en met elkaar, een verbondenheid die blijft, ook met onze Salesiaanse Familie. Konrad Esser nam ons nog even mee naar de oorsprong van onze Provincie en maakte melding van het vele pionierswerk van vooral de paters Spiessl en Bogenberger. Toon Knippels personifieerde de oorsprong van onze congregatie en vertolkte in een toog zonder mouwen en mét paraplu de droom van Louis Brisson. Aan het einde van de morgen werd door Wim Holterman op een luchtige wijze dank gebracht aan Kees Jongeneelen, die de laatste 20 jaren de Provincie heeft geleid. In goed overleg met het Generaal Bestuur gaat hij verder als coördinator tussen de Nederlandse communiteit en het Generaal Bestuur. Dit hele program werd twee keer onderbroken door prachtige zelf geschreven liederen van Agnes Reijnders en Ietje Knaapen, waarin dank, hoopvolle verwachting en inspiratie hand in hand gingen. Dit alles werd nog eens onderstreept door het aanbieden van een 'roos van Jericho' - ook wel opstandingsroos genoemd - door Jack de Groot en Marus Tijssen.

In *no time* werd daarna de lunch geserveerd. Ongelofelijk hoe goed de praktische or-

ganisatie op die dag verliep. Complimenten aan hen, die hiervoor zorg hebben gedragen. Het middagprogramma stond onder leiding van Adri Bosch. Mede door het prachtige spel van de organist Jac Peeters en van Toetie Stoelhorst op haar dwarsfluit werd ook dit een indrukwekkend gebeuren. We hebben gezongen over 'onze tijd', die nog wel zal komen, over de 'schoenen van Brisson', die over de hele wereld zijn gegaan. Er zijn enkele medebroeders herdacht, die stonden voor alle overleden Nederlandse Oblaten. Maar ook werden er groene takken geplaatst als tekens van hoop voorbij het proces van voltooiing. In de afsluitende Eucharistieviering werd dit nogmaals benadrukt, met name door het evangelie over de parabel van het mosterdzaadje. Wat in al die jaren door veel mensen is gezaaid heeft groeikansen. Vraag niet hoe, vraag niet wanneer. Een groeiproces vindt plaats, terwijl de boer, de zaaier, slaapt. God is er ook nog. Aan het eind van de viering werd aan de contactpersonen van de Salesiaanse Kringen een brandende kaars overhandigd als een zending om het eens aangestoken Salesiaanse Licht door te geven, als een vuur dat in ieder van ons blijft branden. Een licht dat de levensweg van mensen verlicht, een vuur dat warmte en energie geeft om de weg door het leven te gaan.

24 Augustus was een zonovergoten dag. Het was dan ook fijn om naar buiten te gaan om onder het genot van een drankje de vriendschapsbanden aan te halen, om contacten te verdiepen en elkaar op een gezellige manier te ontmoeten. De dag werd afgesloten met een voortreffelijk diner. Het was een mooie dag. Een dag van warm samenzijn en van diep aangevoelde verbondenheid. Een dag van terugzien op 'wat vroeger was' en van hoopvol uitzien naar de toekomst. Het brandend hart van de Salesiaanse spiritualiteit blijft zijn gloed houden. In dat vertrouwen is het goed, dat die verbondenheid wordt aangehouden, dat we elkaar blijven inspireren en bemoedigen. Ook al had deze dag iets van weemoed, de hartelijke sfeer en het gevoel van echt samen Salesiaanse Familie te zijn, geven hoop voor de toekomst. Het zaad is gezaaid, de groeikracht ligt in Gods en in onze handen. Dank aan allen die ons voorgingen, dank aan allen die nu met ons gaan. Het is goed om samen verder te gaan, wetend dat we in Frans van Sales een uitstekende gids hebben.

Wim Holterman osfs